

[Handelsministeren.]

hvert Fald indirekte; der havde da været god Lejlighed for det konservative Folkeparti til at optræde og faa de Foranstaltninger gennemført, som havde været nødvendige for at bevare de Værdier, som det ærede Medlem nu beklager gik tabt.

Det ærede Medlem Hr. Vesterager sagde endvidere, at det havde været bedre, om man var gaaet Toldvejen, og vi skulde naturligvis yde en meget større Beskyttelse til Kartoffelmelsproduktionen end den Beskyttelse paa 5 Ø. pr. Kilo, der nu gives. Det er rigtigt, at dersom der skal være Tale om at kunne oparbejde en hjemlig Produktion i Ly af en Toldbeskyttelse, skal der meget større Beskyttelse til end de 5 Ø. Men lad os nu antage, at man gik ind paa det ærede Medlem Hr. Vesteragers Tanke om en høj Toldbeskyttelse — den maatte formentlig være 3—4 Gange saa høj som den nuværende —, vilde det ærede Medlem Hr. Vesterager eller vilde det konservative Folkeparti saa mene, at man kunde lade hele denne Produktion passe sig selv? Skulde det virkelig være muligt, at det konservative Folkeparti kunde tænke sig, at vi kunde lade være med at kontrolere, hvorledes Iværksættelsen af Produktionen kunde finde Sted? Der vilde da blixe et uhyre Kapløb om at bygge nye Fabrikker, og vi vilde komme ind i det samme Virvar, som vi var inde i under Højkonjunkturerne, og der vilde blive bygget mange flere Fabrikker, end der var Brug for; og Eksport kan der jo ikke være Tale om, saaledes som Situationen er andre Steder.

Jeg gaar ud fra, at det konservative Folkeparti vil sige, at naar vi giver denne Toldbeskyttelse som Understøttelse, som Hjælp til at faa Produktionen i Gang, maa vi gaa videre og koncessionere Virksomheden for netop at faa det Antal Fabrikker, som er nødvendigt. Men ikke nok dermed. Jeg føler mig overbevist om, at det konservative Folkeparti vil blive nødsaget til at sige: vi maa ogsaa have Indseende med Priserne, thi det vilde jo være urimeligt, om man fik Lov at udnytte en saa kolossal Prisfordyrelse, som der her er Tale om; og saa undgik man jo alligevel ikke Statsforanstaltninger. Derfor tror jeg, at det, der her er foreslaaet, er det eneste rigtige og holdbare i dette Forhold.

Det ærede Medlem spurgte, om man skulde forstaa Bestemmelserne i Lovforslaget saaledes, at Bønderne nu ikke selv maatte rive deres Kartoffelstivelse eller selv lave deres Kartoffelmel. Det er der jo ikke Forbud imod, og jeg havde ikke

tænkt mig at forhindre, at de private Husholdninger selv tilvejebringer det Kartoffelmel, de har Brug for. Jeg tror nu ikke, man vil indlade sig paa i større Udstrækning at producere Kartoffelmel selv, med mindre Forholdet bliver det, at den Pris, man sætter paa Kartoffelmelet, bliver uoverkommelig. Man maa tage i Betragtning, at man kan selv lave sit Kartoffelmel. Dette bliver naturligvis ikke saa fint i Kvaliteten som det, der laves paa Fabrikkerne, men Kartoffelmel kan laves i Husholdningen til Husholdningens eget Brug og vil maa ske blive lavet der i nogen Udstrækning, og bliver Prisen uoverkommelig, maa man frygte, at Udviklingen vil gaa i den Retning. Derfor maa vi ogsaa tage i Betragtning, at det ikke gaar an at tage en hvilken som helst Pris for Kartoffler, for deraf følger, at Prisen kan blive alt for høj for Melet. Der maa være Indseende med, at Prisen ikke bliver mere end rimelig i Forhold til alle Produktionsomkostningerne.

Det ærede Medlem Hr. Andreassen (Forsinge) sagde, at det vilde være vanskeligt at faa Tegning paa en lang Aarrække, da man ikke kan fastsætte Prisen forud. Det kan det ærede Medlem have Ret i. Men de Folk, der nu gaar ind i denne Produktion, maa være belavet paa, at de maa fortsætte med den, og de maa gaa ind i den i Tillid til, at man vil yde dem Priser, der virkelig svarer til, hvad de med Rimelighed kan faa. Og disse Priser maa naturligvis staa i rimeligt og passende Forhold til de Priser, der er paa Landbrugsprodukter i al Almindelighed.

Det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) og det ærede Medlem Hr. Munch-Petersen vilde jo ikke have noget med denne Sag at gøre. Det undrer mig noget. Men der er ikke noget at gøre ved den Ting. Naar de ikke vil have noget dermed at gøre, saa vil de ikke.

Sønderjyderne er meget opsat paa hele denne Sag, for der har fra Sønderjylland været hele 3 Deputationer i Handelsministeriet for at faa Kartoffelmelsfabrikker oprettet dernede. Jeg vil ogsaa tro, at der er Grundlag for at bedømme Henvendelserne fra Sønderjylland gunstigt, uden at jeg dermed vil sige, at det paa Forhaand er afgjort, at den ene af de 4 Fabrikker, der skal bygges i Jylland, skal ligge i Sønderjylland; men jeg har min Opmærksomhed henvendt paa de ganske særlig vanskelige Forhold, der er i Sønderjylland. Om Fabrikkerne skal ligge det ene eller det andet Sted, har jeg ingen Forhaandsmening om. Kun vil jeg sige,